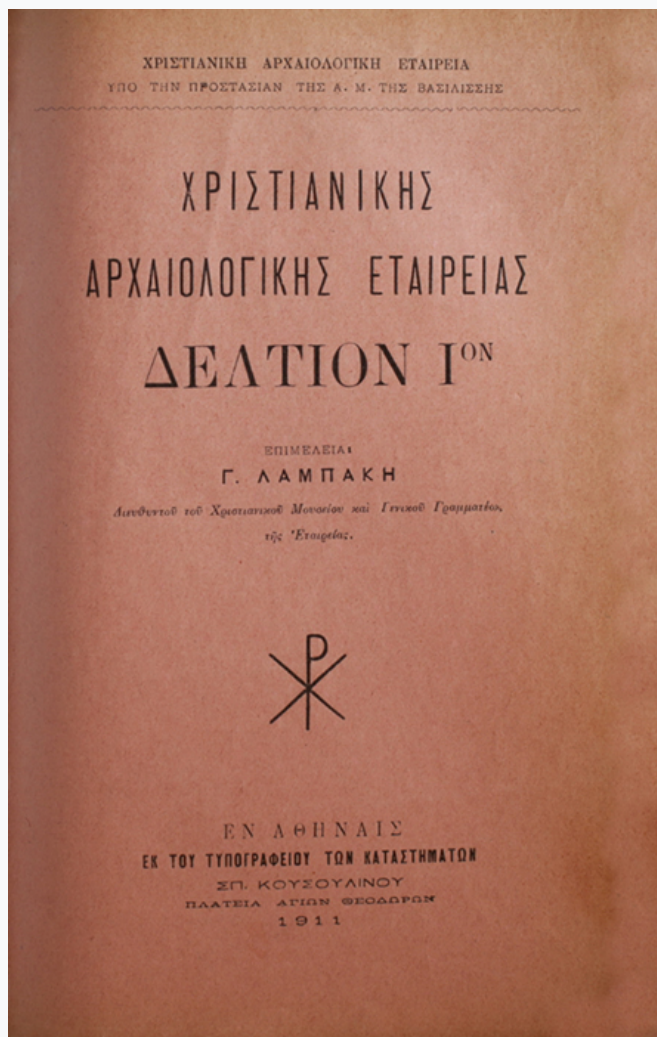

Δελτίον της Χριστιανικής Αρχαιολογικής Εταιρείας

Τόμ. 10 (1911)

Δελτίον ΧΑΕ 10 (1911), Περίοδος Α'

Έκθεσις περί του εν Καΐρω Β΄ Διεθνούς Αρχαιολ. Συνεδρίου

Σπυρίδων ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΙΟΣ

doi: [10.12681/dchae.1664](https://doi.org/10.12681/dchae.1664)

Βιβλιογραφική αναφορά:

ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΙΟΣ Σ. (2013). Έκθεσις περί του εν Καΐρω Β΄ Διεθνούς Αρχαιολ. Συνεδρίου. *Δελτίον της Χριστιανικής Αρχαιολογικής Εταιρείας*, 10, 75–78. <https://doi.org/10.12681/dchae.1664>

ΔΕΛΤΙΟΝ ΤΗΣ ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΗΣ ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ

Ἐκθεσις περί του εν Καΐρω Β' Διεθνούς Αρχαιολ.
Συνεδρίου

Σπυρίδων ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΙΟΣ

Δελτίον ΧΑΕ 10 (1911), Περίοδος Α' • Σελ. 75-78

ΑΘΗΝΑ 1911

ΕΚΘΕΣΙΣ

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΕΝ ΚΑΪΡΩ, Β' ΔΙΕΘΝΟΥΣ ΑΡΧΑΙΟΛ. ΣΥΝΕΔΡΙΟΥ

Κύριε Πρόεδρε

Τοῦ ἐν Καΐρῳ Βου Διεθνoῦς Ἀρχαιολογικοῦ Συνεδρίου μετέσχον ὑπὸ τὴν διπλὴν ἰδιότητα, καὶ ὡς δι' ἰδιαιτέρας προσωπικῆς προσκλήσεως τιμηθεῖς, καὶ ὡς ἀντιπρόσωπος τῆς ἡμετέρας Χριστιανικῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἑταιρίας. Δαμβάνω δὲ τὴν τιμὴν νὰ ὑποβάλω ὑμῖν ὡς οἶον τε σύντομον ἔκθεσιν περὶ τῶν ἐν τῷ Συνεδρίῳ γενομένων καὶ ἰδίως τῶν ὑπ' ἐμοῦ πεπραγμένων, ὡς ἀντιπροσώπου τῆς ἡμετέρας Ἑταιρίας.

Τὸ Συνέδριον ἤρξατο ἐν Ἀλεξανδρείᾳ ἡμεμισίμως τῇ 24 Μαρτίου, ἡ δὲ ἐπίσημος ἔναρξις αὐτοῦ ἐγένετο ἐν Καΐρῳ τῇ 28 Μαρτίου, καὶ ἀπεπεραιώθη τοῦτο τῇ 2 Ἀπριλίου (κατὰ τὴν ἡμετέραν χρονολογίαν).

Κατὰ τὴν ὑπὸ τῆς Α. Υ. τοῦ Κεδίβου τῆς Αἰγύπτου γενομένην μετὰ πολλῆς τῆς λαμπρότητος ἐπίσημον ἔναρξιν ἐν τῷ μεγάλῳ Θεάτρῳ τῆς πόλεως ἐπέβαλον γαλλιστὶ τὴν ἐξῆς προσφώνησιν : (ᾠ)

Ἐψηλότατε !

Κύριοι Σύεδροι !

Ἡ ἐν Ἀθήραις Χριστιανικῇ Ἀρχαιολογικῇ Ἑταιρίᾳ μοι ἀνέθηκε τὴν τιμητικοτάτην ἐντολήν, ὅπως ἀντιπροσωπεύσω αὐτὴν ἐν ταῖς Συνεδρῖαις ταύταις τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἐπιστήμης, αἵτινες ἤδη ἐγκαινίζονται σήμερον ἐνταῦθα.

Διὰ τοῦτο ἐν ὀνόματι τῆς Ἑταιρίας ταύτης ἐπιτρέψατέ μοι, παρακαλῶ, νὰ λάβω δι' ὀλίγων τὸν λόγον.

Ἐχω τὴν μεγίστην τιμὴν ν' ἀπευθύνω εἰς τὴν Α. Υψηλότητα τὸν Κεδίβην τῆς χώρας τῆς Αἰγύπτου, ἔνδοξον ἡμῶν Πρόεδρον, τὴν ἔκφρασιν τοῦ βαδνιάτου τῆς Ἑταιρίας ἡμῶν σεβασμοῦ.

(ᾠ) Πᾶσαι αἱ προσφωνήσεις παρεδόθησαν γραπτῶς εἰς τὸ Προεδρεῖον ὅπως δημοσιευθῶσι.

Σπεύδω επίσης νὰ ἐκφράσω πρὸς τὰ μέλη τοῦ Κομητίου τοῦ Β! Ἀρχαιολογικοῦ Συνεδρίου τὰς εὐχαριστίας ἡμῶν διὰ τὴν εὐγενῆ αὐτοῦ πρόσκλησιν, καὶ τὰ εἰλικρινέστατα συγχαρητήρια καὶ τὰς ἐγκαρδιωτάτας εὐχὰς ἡμῶν ὑπὲρ ἐπιτυχίας τοῦ Συνεδρίου.

Ἡ ἡμετέρα ἐν Ἀθήναις Ἐταιρία τῆς Χριστιανικῆς Ἀρχαιολογίας δύναται νὰ καυχᾶται, ὅτι κατώρθωσε μέχρι τοῦδε πολλὰ ὑπὲρ τῆς χριστιανικῆς ἀρχαιότητος, καίτοι τὰ χρηματικὰ αὐτῆς μέσα εἰσὶ λίαν περιορισμένα. Συνεπῶς λαμβάνω τὴν τιμὴν νὰ ὑποβάλω τῷ Συνεδρίῳ τὰ τέσσαρα δελτία, εἰς ἕξ τομίδια, τὰ δημοσιευθέντα ὑπὸ τῆς Ἐταιρίας ἀπὸ τοῦ πρώτου ἐν Ἀθήναις Διεθνoῦς Ἀρχαιολογικοῦ Συνεδρίου (Δελτία Ε. Γ. Ζ. Η.), τῶν προηγουμένων Δελτίων ὑποβλήθέντων τότε ἐν Ἀθήναις. Ἐπίσης τὸν νεώτατον Κατάλογον τοῦ ἡμετέρου Μουσείου, τὸ ὁποῖον εἶναι μοναδικὸν εἰς τὸ εἶδος του ἐν πάσῃ τῇ Ἀνατολῇ, περιέχον ὑπὲρ τὰς δέκα χιλιάδας χριστιανικῶν ἀντικειμένων, ὧν πολλὰ, δυνάμεθα νὰ εἴπωμεν, εἶναι ἀνεκτιμήτου καὶ μεγίστης ἀξίας.

Τελευτῶν τὰς ὀλίγας μου λέξεις ἐπαναλαμβάνω τὰς θερμὰς εὐχὰς ἡμῶν ὑπὲρ τοῦ Συνεδρίου.

Τὸ Συνέδριον διηρέθη εἰς ἕξ τμήματα.

Α.) Ἀρχαιολογία προκλασική.

Β.) Ἀρχαιολογία κλασική.

Γ.) Παπυρολογία.

Δ.) Ἀρχαιολογία Θρησκευτική.

Ε.) Ἀρχαιολογία Βυζαντινή.

Σ.) Νομισματικὴ καὶ Γεωγραφία.

Ἐν τῇ ιδιότητι μου ὡς ἀντιπροσώπου τῆς ἡμετέρας Ἐταιρίας ὑπέβαλον εἰς τὸ Δ' Τμήμα, τὸ τῆς Θρησκευτικῆς Ἀρχαιολογίας, τὸ παραδοθὲν μοι Ὑπόμνημα τοῦ ἡμετέρου γραμματέως κ. Γ. Λαμπάκη «περὶ τοῦ σκοτίους τοῦ γενομένου κατὰ τὴν Σταύρωσιν τοῦ Σωτῆρος», τὸ ὁποῖον, καθὰ μοι εἶπεν ὁ γραμματεὺς τοῦ Συνεδρίου θέλει δημοσιευθῆ ἐν τοῖς πρακτικοῖς αὐτοῦ, δλόκληρον, ἂν καὶ πᾶσαι αἱ ἄλλαι ἀνακοινώσεις δημοσιευθῶσιν δλόκληροι, ἄλλως ἐν περιλήψει, ὡς αἱ ἄλλαι.

Τὸ Σ. τμήμα, τῆς νομισματικῆς, περιελάμβανεν οὐ μόνον τὰ νομίσματα ἀλλὰ καὶ πάντα τὰ σχετικὰ, οἷον μετάλλια, δακτυλίους, δακτυλιολίθους κλ. Διὰ τοῦτο ἐν τῷ τμήματι τούτῳ ἐπέδειξα καὶ τὸ κήρινον δοθὲν μοι ἀποτύπωμα τοῦ δακτυλιολίθου, τοῦ ἀνευρεθέντος πέρυσιν ἐν Κορινθῷ παρὰ τοῦ κ. Λαμπάκη, πραγματευθεὶς (ἰταλιστὶ) περὶ αὐτοῦ. Ὁ δακτυλιόλιθος φέρει, ὡς γνωστὸν,

ἐγγεγλυμμένον ἄνδρα σταδιοδρομοῦντα, γυμνόπονν καὶ κρατοῦντα διὰ τῆς δεξιᾶς χειρὸς στέφανον, ἐνῶ διὰ τῆς ἀριστερᾶς ἀνασηκῶνει τὸν μανδῦαν αὐ- αὐτοῦ. Ἐκατέρωθεν τοῦ ἀνδρὸς φέρεται ἐπιγραφή ΠΑΥ—ΛΟΣ. Κατὰ τὴν γνώμην τοῦ κ. Λαμπάκη ἐνταῦθα οὐδεὶς ἄλλος νοητός ἢ ὁ Ἀπόστολος Παῦ- λος, ὁ πρῶτος κῆρυξ τοῦ Εὐαγγελίου ἐν Κορίνθῳ· καὶ διὰ τοῦτο ὁ δακτυλιό- λιθος εἶναι εὔρημα ἀνυπολογίστου ἀξίας καὶ πρωτότυπος, καθότι πρώτην ταύ- την φορὰν εἰκονίζεται οὕτως ὁ Ἀποστολος, τοῦ κατασκευαστοῦ καλλιτέχρον (τοῦ Β. αἰῶνος μ.Χ. κατὰ τὸν κ. Α.) θελήσαντος νὰ παραστήσῃ τὸν Παῦλον λέγοντα τὸ γνωστὸν ρητὸν (Β' Τιμοθ. δ' 7-8) «Τὸν ἀγῶνα τὸ καλὸν ἠγρόνισμαι τὸν δρόμον τετέλεκα, λοιπὸν ἀπόκειται μοι ὁ τῆς δικαιοσύνης στέ- φανος».

Ἐν τοῦτοις ὁ πρόεδρος τοῦ τμήματος κ. Babelon ἐξέφρασε τὴν ἐπό- νοιαν μὴ ὁ δακτυλιόλιθος δὲν παριστᾷ τὸν ἀπόστολον Παῦλον, ἀλλ' ἀθλητὴν τινα ρωμαῖον, ἄγνωστον, *Rohrium Paulum*, οὗ τὸ ὄνομα ἐξελληνίσθη ἐν Κορίνθῳ.

Εἰς τὸ τέλος τῆς συζητήσεως προσελθὼν ὁ γνωστὸς νομισματολόγος καὶ εἰδήμων τῶν τοιοῦτων γάλλος κ. Ράιναχ ἐξέφρασε τὴν ἐποψίαν μὴ τὸ ἐπὶ τῆς κεφαλῆς τοῦ γεγλυμμένου ἀνδρὸς εἶναι τὸ γράμμα T, καὶ ἐν τοιαύτῃ περι- πτώσει ὁ δακτυλιόλιθος θὰ ἦτο τῶντοντι ἔργον χριστιανικόν, γνωστοῦ ὄντος ὅτι τὸ T εἶναι χριστιανικὸν σύμβολον τοῦ Σταυροῦ. Ἀλλὰ δυστυχῶς τὸ δοθέν- μας ἀποτύπωμα κίρρινον ἦτο ἀτελὲς ἐν ταῖς λεπτομερεῖαις καὶ δυσδιάκριτον. Ὡστε, κυρίως εἰπεῖν, τὸ ζήτημα ἔμεινεν ἄλυτον (1).

Ὡς ἀπλοῦν μέλος τοῦ Συνεδρίου προὐκάλεσα συζητήσιν ἐν τῷ Δ' Τμή- ματι αὐτοῦ ἐπὶ τῆς ἀνακρινώσεως τοῦ ἐξ Ὀλλανδίας κ. Van-den-Ven περὶ τοποθεσιῶν τῆς Μεσαιωνικῆς Ἀλεξανδρείας, κατὰ τὸ ἀρχαιότατον συναξάριον τοῦ Ἁγίου Σπυριδῶνος, τὸ ὅποτον πρῶτος ηὐτύχησα νὰ εὔρω ἐν κώδῃσι τῶν Βιβλιοθηκῶν τῆς Βιέννης καὶ τῆς Βενετίας καὶ εἶχα δημοσιεῖσθαι πρὸ ὀκτα- ετίας. Παραδόξως ὁ κ. Van-den-Ven, ἐνῶ εἶχεν ἑνὰ χεῖρας αὐτοῦ τὴν δη- μοσιεῖσθαι μου καὶ συνεζήτηται ἐπ' αὐτῆς, οὐδὲ λέξιν ἐν τῷ συνεδρίῳ ἔλεγε περὶ τοῦ εὐρόντος καὶ δημοσιεύσαντος τὸν ἀνὰ τὰς χεῖρας του κώδῃκα.

(1) Μᾶλλον ἐπισταμένην ἔρουντα τοῦ δακτυλιόλιθου δεικνύει, κατὰ τὴν ἡμετέραν γνώμην, ὅτι οὔτε σχῆμα T ἔχει τὸ σημεῖον τοῦτο, οὔτε Π, (ὑποδηλοῦντος κατὰ τὸν κ. Λαμπάκην τὸ ὄνομα Π α Ὡ λ ο ς). Σημειωτέον ἐν τέλει ὅτι ἡ γνώμη τοῦ ἡμετέρου νομισματολόγου καὶ εἰδι- κοῦ κ. Σβορώνου εἶναι πάντῃ διάφορος. Ὁ δακτυλιόλιθος, ἔργον πολὺ ἀρχαιότερον, ἴσως τοῦ Γ' ἢ Β' αἰῶνος· πρὸ Χ ρ ι σ τ ο ῦ, παριστάνει τὸν αἰγύπτιον θεὸν Σέραπιν (ὁμοιοτύ- πως καὶ ἀλλαγῶ παριστάμενον), τὸ δὲ ὄνομα, δ φέρεται, Π α Ὡ λ ο ς, εἶναι τοῦ κ τ ἦ τ ο ρ ο ς τοῦ δακτυλιόλιθου, οὐχὶ τοῦ ἐν αὐτῷ παριστανομένου προσώπου.

Ἐπίσης μετέσχον ἐν τῷ αὐτῷ τμήματι τῆς συζητήσεως ἐπὶ τῆς ἀνακοινώσεως τοῦ καθηγητοῦ κ. Sam. Wide, περὶ θρησκευτικῆς τιμῆς ἐπιγραφῆς ἀνευρεθείσης ἐν Σουβίῳ ἐν σχέσει πρὸς τοὺς μεταφορζοτάς τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης. Ἀλλὰ περὶ τῶν τελευταίων τούτων παραλείπω νὰ κάμω εὐρύτερον λόγον ἐν τῇ Ἐκθέσει ταύτῃ, διότι δὲν ἐνδιαφέρονσι τὴν ἡμετέραν Ἐταιρείαν.

Τὸ Συνέδριον κατὰ τὴν τελευταίαν αὐτοῦ γενικὴν τῶν μελῶν ἀπάντων συνεδρίαν, ἐπήρτισε κανονισμόν ἀμετάβλητον, καθ' ὃν τὰ Διεθνή Ἀρχαιολογικὰ Συνέδρια θὰ ὀρίζονται καὶ διευθύνονται, κατὰ τὸ πρόγραμμα εἰς τὰς λεπτομερείας αὐτοῦ ὑπὸ Διεθνοῦς διαρκοῦς Ἐπιτροπῆς, ἐδρευούσης ἐν Ἀθήναις, ἧς μέλη θὰ ἴηαι ὁ παρ' ἡμῶν Γεν. Ἐφορος τῶν Ἀρχαιοτήτων καὶ οἱ κατὰ καιροὺς Διευθυνταὶ τῶν ἐν ἐπαύθῃ ξένων ἀρχαιολογικῶν Σχολῶν, ὑπὸ τὴν προεδρείαν τῆς Α. Υ. τοῦ Διαδόχου τοῦ Ἑλληνικοῦ Θρόνου, τῇ πρωτοβουλίᾳ καὶ προσιασίᾳ τοῦ ὁποίου εἶχε συνέλθει τὸ Ἀσὺν Συνέδριον ἐν Ἀθήναις.

Ἄν κρίνω ἄσκοπον νὰ προσθέσω ὅτι διαρκοῦντος τοῦ Συνεδρίου τὰ αἰγυπτιακὰ Μουσεῖα τῆς Ἀλεξανδρείας καὶ τοῦ Καίρου ἦσαν πᾶσιν ἡμῶν προσιτά. Ταῦτα, ἰδίως τὰ ἐν Καίρῳ, περιλαμβάνουσι καὶ ἰκανὰς χριστιανικὰς ἀρχαιότητας, ἀξίας ἰδιαίτερας μελέτης, οἷον εἰκόνας ἱεράς, ἀνάγλυφα καὶ ἀγαλμάτια τοῦ Ἰ. Χριστοῦ, ἱεροτελεστικά σκεύη, ἑλληνικοὺς κώδικας εὐχῶν καὶ ἐκκλησιαστικῆς χρήσεως καὶ ὅμοια. Ἐνεκα τοῦ στενοῦ τοῦ χρόνου δυστυχῶς δὲν ἠδυνήθημεν νὰ μελετήσωμεν αὐτὰ λεπτομερῶς.

Περὶ τῶν ἀπονεμηθεισῶν τοῖς κυρίοις Συνέδροις τιμῶν καὶ τῶν γενομένων πρὸς αὐτοὺς ὑποδοχῶν καὶ περιποιήσεων παρὰ τε τῆς Α. Υ. τοῦ Κεδίβου καὶ τῶν ἐν Ἀλεξανδρείᾳ καὶ Καίρῳ ἀρχῶν ἀλλὰ καὶ ἰδιωτῶν κυρίῳ περιτὸν νὰ εἶπω πολλὰ· δὲν δύναμαι ὅμως νὰ μὴ κάμω ἰδιαίτεραν μνησίαν τῶν ἐξόχων δειγμάτων φιλοξενίας, ἀγάπης καὶ πατριωτικοῦ ἐνθουσιασμοῦ τῶν ἡμετέρων ἐκεῖ ὁμογενῶν, δι' ὧν ὑπεδέχθησαν τοὺς ἐξ Ἑλλάδος συνεδριαστάς.

Μετ' ἐξειδασμένης πρὸς ὑμᾶς ἐπολήψεως, κύριε Πρόεδρε, διατελώ

Θεράπων

ΣΠΥΡΙΔΩΝ ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΙΟΣ

Ἐν Ἀθήναις τῇ 18 Ἀπριλίου 1909.